

286

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 grudnia 1974 r.

w sprawie zmiany niektórych przepisów regulujących terminy wypłat wynagrodzeń za pracę.

W celu dostosowania niektórych przepisów regulujących terminy wypłat wynagrodzeń za pracę do jednolitego systemu płatności tych wynagrodzeń, na podstawie art. 86 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191), art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67), art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 47, poz. 277) oraz art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zmiany w następujących przepisach prawnych:

- 1) w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 1 września 1972 r. w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów pomocy spo-

łecznej i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. z 1972 r. Nr 37, poz. 246, z 1973 r. Nr 51, poz. 288 i z 1974 r. Nr 31, poz. 183) — skreśla się § 28;

- 2) w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 maja 1973 r. w sprawie uposażenia pracowników orzecznictwa Głównej Komisji Arbitrażowej i okręgowych komisji arbitrażowych oraz pracowników administracyjnych i obsługi okręgowych komisji arbitrażowych (Dz. U. Nr 26, poz. 149) — skreśla się § 7;
- 3) w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1973 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi (Dz. U. Nr 36, poz. 213) — skreśla się § 14;
- 4) w uchwale nr 145 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1974 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów weterynarii (Monitor Polski Nr 23, poz. 134) — skreśla się § 9.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

287

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 grudnia 1974 r.

w sprawie ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy.

Na podstawie art. 231 pkt 1 i 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Rozporządzenie określa zasady i tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy pracy, zwanych dalej „wypadkami”, oraz sposób prowadzenia dokumentacji i rejestracji wypadków.

§ 2. 1. Kierownik zakładu pracy jest obowiązany zapewnić: pierwszą pomoc pracownikowi, który uległ wypadkowi, zabezpieczenie miejsca wypadku, zbadanie okoliczności i przyczyn wypadku oraz prawidłowe sporządzenie właściwej dokumentacji wypadku.

2. Każdy pracownik, który zauważył wypadek lub dowiedział się o nim, a w szczególności przełożony pracownika, który uległ wypadkowi, jest obowiązany natychmiast udzielić pomocy poszkodowanemu pracownikowi i zawiadomić o wypadku kierownika zakładu pracy.

§ 3. Pracownik, który uległ wypadkowi, jeżeli stan jego zdrowia na to pozwala, jest obowiązany zawiadomić niezwłocznie o wypadku swojego przełożonego. Jeżeli skutki wypadku ujawniły się w okresie późniejszym, pracownik jest obowiązany zawiadomić swojego przełożonego niezwłocznie po ich ujawnieniu.

§ 4. 1. Miejsce wypadku należy zabezpieczyć do czasu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku. W szczególności nie należy dopuszczać do miejsca wypadku osób nie-

powołanych, uruchamiać bez koniecznej potrzeby maszyn i urządzeń, które w związku z wypadkiem zostały wstrzymane, dokonywać zmiany ich położenia, jak również zmieniać położenia innych przedmiotów, które spowodowały wypadek lub pozwalają odtworzyć jego okoliczności.

2. Zezwolenie na uruchomienie maszyn i urządzeń lub dokonanie innych zmian w miejscu wypadku wydaje kierownik zakładu pracy w uzgodnieniu ze społecznym inspektorem pracy, po sporządzeniu — jeżeli zachodzi potrzeba — szkicu lub fotografii miejsca wypadku.

3. Jeżeli organ prowadzący śledztwo lub dochodzenie albo inny właściwy organ zarządził zabezpieczenie miejsca wypadku, wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, wymaga uzgodnienia z tym organem.

4. Dokonywanie zmian w miejscu wypadku bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2 i 3, jest dopuszczalne, jeżeli zachodzi konieczność ratowania osób i mienia lub zapobieżenia grożącemu niebezpieczeństwu.

Rozdział 2

Ustalanie okoliczności i przyczyn wypadku.

§ 5. 1. Okoliczności i przyczyny wypadków śmiertelnych lub powodujących ciężkie uszkodzenie ciała oraz wypadków zbiorowych bada zespół, w którego skład wchodzi: kierownik zakładu pracy jako przewodniczący oraz zakładowy społeczny inspektor pracy lub przedstawiciel rady zakładowej i pracownik służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Okoliczności i przyczyny wypadków innych niż określone w ust. 1 ustala zespół, w którego skład wchodzi: